

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Vande H. Maghet Geertrvyt Abdisse Tot Eisleben

Gertrudis <de Helfta>

T'Hantvverpen, [1607]

Van het deuoot ghebedt tot de moeder des Heeren, ende hoe ghereet datse is de glorieuse maeght om te helpen. Dat XIX. Capittel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43080

plaeſter op de leuentmakende wonde / waer
ouer de Heere tot haer gheſeyt heeft : ſiet deſe
plaeſter ſal v tot my ſoo bereenighen / datſe op
deen ſijde v lichttecken ſal bedecken / ende op
d'ander ſijde mijn wonde / als een plaeſter booz
ons beyden. Welcke ghy daghelijcks aſbagen
de ſult ommekeeren met deuotie / ſegghende
Ieſu noſtra redemptio. Hier naer heeft het haer
goet ghedocht / datſe tot den waſdom haerder
begheerte doek daghelijcks ſoude haer deuotie
vermeerdereu / ſoo dat: alſſe op den eerſte dagh
gheleſen hadde den booz. Hymnum / Den twee
den dagh dien ſoude tweemaal leſen / ende den
derden dagh dymael / alſoo vermeerderende
tot den dagh toe datſe wederom ſoude ter taſe
len Godts gaen.

Hymnus
Ieſu no-
ſtra redē-
ptio.

Van het deuoot ghebedt tot de moeder des
Heeren, ende hoe ghereet datſe is de
glorieuſe maeght om te helpen.

DAT XIX. CAPITTEL.

O Een ure die tot het ghebedt gheeyghent
was / alſſe haer tot Godt begheuende
vraeghde wat hem meest ſoude behaghen daer
ſe haer van die ure af mede ſoude betommen.
De Heere heeft geantwoort: Schiet v by mijn
Moeder / die beneſſens my ſit ende bevliticht v
om haer te louen. Soo dan groetede ſy deuote
lyck de Coninginne der hemelē met dit beſe
ken: Paradisus voluptatis, &c. Haer louende
om datſe een ouergenoechlycke inwooninghe
gheweest is / de welke de ombespoozlycke wijs
heydt Godts (die alle ſchepſelen bekennt zyn)
onder alle de ghenoechte van ſyn Vaderlycke wel-

Wellusticheden vercosen heeft/om inne te woonen/ haer biddende datse dooz haer soude verwetuen een herte soo lustigh dooz verschepentheyt der deuchden/dat Godt hem oock soude verheugen in haer te woonen/ waer toe dat de gebenedijde Maeght schein haer neder te buggen / als om te planten in haer herte verschepden blomkens der deuchden/ te weten/ de roose der liefden/ de lalie des supuerhepts/ de violette des ootmoedichepts/ sonnevolgende blomme des onderdanichepts/ ende pierghelycke. Hier dooz te kennen geuende hoe ghereet datse is by te staen / die haer dooz ghebeden versoeken. Alse verbolghens haer wederom groette dooz den beets. Gaude morum disciplina, &c. In haer louende datse boue alle menschen de huyfghenooten van haer affectien/manieren/ende sinnen / ende andere hare betweeghlykheden met sulchen neersticheyt gheregeert hadde/dat de Heere in haer herbergende / daer dooz eenen aenghenamen dienst gheschiedde / ouermidts datse noyt met eenigh ghepeys/woozt/oft wercpet onbetamelijcks bedreuen heeft : biddende datse dooz haer dock pierghelycke soude verrigge. Hier toe scheid de maeghdelycke moeder alle haer affectien wt te sepuden inde gedaente van teere schoone ionghe dochters/aen elck van die beuelen dat elc van haerlieder besonder haer soude hoeghen by de affectien van dese/ op datse souden wacker ghemaeckt worden om soo t'samenderhant den Heere te dienen/ ende datse so de sorghe dragen te verbullen het gene de harte niet recht ghenoech en deden. Hier mede ooc de H. maecht te kennen geuende/ hoe ghereet datse is om te helpen die haer aenroepen. Maer als dese dooz een seker hertosenen

De goedertieren
heyt van
de H.
maecht
Maria.

belet wordt / soo heeftse gheseyt tot den Heere.
 Euermidts mynen broeder dat ghy daerom
 mensche zyt getwordt om dat ghy alle de men-
 schelijcke ghebezeken sout verbullen: wilt u ver-
 tredigen nu oock vooz my te verbullen aen u
 salighste Moeder / is dat ick pet gedaen hebbe
 in haren lof onbetamelijcks: tot welke woord-
 den de Sone Godts op het eerbiedelijckste op-
 staende / ende comende vooz syn moeder heeft
 syn knien gheboghen / ende syn hooft roerende
 heeft hysse op het alderbequaemste ende minne-
 lijckste ghegroet / om dat haer te recht soude
 aenghenaem zyn den dienst / wiens onvol-
 maektheyt dooz haren beminsten Sone soo
 ouerbloedelijcken verbult trozt.

Maria wordt door de Lelie beduyt.

Ɔnderdaechs alffe wederom bat / soo is
 beropenbaert de selfste maechdelijcke Moeder
 inde tegenwoordicheyt vande altyt eertweerdighe
 Dyrbuldicheyt / inde ghedaenie van een
 witte Lelie / diemen maect met dzy bladeren /
 ten opstaende / en d'ander twee neerhangende
 waer dooz te kennen wert ghegeuen dat sy de
 salige Moeder Godts daerom te recht wordt
 genoemt de witte lelie vade h. Dyrbuldicheyt /
 om datse bouen alle schepselen op het volco-
 menste ende werdelijckste in haer ontfanghen
 heeft de deuchden vande h. eertweerdighe
 Dyrbuldichz / die noyt noch het minste sielike
 vande daghelijckse sonde besmet en heeft.
 Maer doozt opstaende blat wert te kennen ge-
 geuen de alnogentheyt van God den Vader /
 dooz de twee neerhangende / de wysheyt ende
 goedertierenheyt vanden Sone / ende vanden
 h. Gheest die sy albergelijckste gebonden treet /
 waer

waer ouer datſe oock verſtaen heeft vande ſalighe Maeght/ waert dat yemandt haer groetende deuotelijcken noemde de witte Lelie vande h. Orybulticheydt/ ende de blinckē de Kooſe vande hemelſche luſtigheyt/ datſe in hem soude willen betoonen waſe vermach v n weggen de alnoghencheyt des Vaders: ende hoe veel bonden datſe wiſt tot ſalicheyt vant menſche-lijck gheſachte / wt de wiſſheyt des Soons/ ende hoe onweerdeerlijcke datſe ouerbloeyt bā iunighe goedertierenheyt door de goedertierenheyt vanden heplighen Gheest. Ende de heplige Maecht heeft hier by ghehangen: Oock inden wrgaack vande ſiele ſal ick my veropenbaren aen hem die my ſoo groet/ inde blon- micheyt van ſulcken ſchoonheyt / dat ick tot ſijn wonderlijcke vertrooſtinghe hem ſal wt- reycken een hemelſche bzoelijckheyt. Waer door ſy door haer genomen heeft de heplige maeght oft oock (r'haven opſicht) haer beelt met deſe woorden te groeten.

Hoe dar-
mē de H.
maeght
groeten
ſal.

Een coyt ghebedt tot de Heplighe Maeght Maria.

V Deest gegroet witte Lelie vande blincken-
de ende alreit gheſilde Orybulticheydt/
ende ſeer blinckēde Kooſe vande hemelſche lu-
ſticheyt/ vande welke de Coninck der heme-
len heeft willen geboren worden/ ende met wi-
ens melck geſozght wordē/ boet onſe ſielen met
hemelſche inbloedinghe.